

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2023/C 83/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* . . . . .

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2023/C 83/02

Sprawa C-632/20 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 stycznia 2023 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska [Odwołanie – Stosunki zewnętrzne – Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony a Kosowem z drugiej strony – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2018/1971 – Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) – Artykuł 35 ust. 2 – Udział w tym organie organu regulacyjnego Kosowa – Pojęcie „państwa trzeciego” w różnych znaczeniach – Kompetencja Komisji Europejskiej] . . . . .

2

2023/C 83/03

Sprawa C-680/20: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato [Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Artykuł 102 TFUE – Pozycja dominująca – Przepisanie producentowi działań jego dystrybutorów – Istnienie więzi umownych między producentem a dystrybutorami – Pojęcie „jednostki gospodarczej” – Zakres stosowania – Nadużywanie – Klauzula wyłączności – Konieczność wykazania skutków rynkowych] . . . . .

3

2023/C 83/04	Sprawa C-147/21, CIHEF i in.: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF) i in./Ministre de la Transition écologique, Premier ministre [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty biobójcze – Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 – Artykuł 72 – Swobodny przepływ towarów – Artykuł 34 TFUE – Możliwość przyjęcia przez państwa członkowskie środków ograniczających w dziedzinie praktyk handlowych i reklamy – Sposoby prowadzenia sprzedaży niewchodzące w zakres stosowania art. 34 TFUE – Względy uzasadniające – Artykuł 36 TFUE – Cel ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska – Proporcjonalność]	3
2023/C 83/05	Sprawa C-162/21, Pesticide Action Network Europe i in.: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN/État belge [Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 – Wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin – Artykuł 53 ust. 1 – Sytuacje nadzwyczajne w ochronie roślin – Odstępstwo – Zakres stosowania – Nasiona zaprawiane środkami ochrony roślin – Neonikotynoidy – Substancje czynne stwarzające wysokie ryzyko dla pszczół – Zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania na zewnątrz nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi takie substancje czynne – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/784 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/785 – Brak zastosowania odstępowania – Ochrona zdrowia ludzi i zwierząt i ochrona środowiska – Zasada ostrożności]	5
2023/C 83/06	Sprawa C-292/21, CNAE i in.: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT/Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi na rynku wewnętrznym – Artykuł 2 ust. 2 lit. d) – Przedmiotowy zakres stosowania – Usługa w dziedzinie transportu – Prowadzenie kursów służących podnoszeniu świadomości i reedukacji w zakresie bezpieczeństwa drogowego, umożliwiających odzyskanie punktów prawa jazdy – Koncesja na świadczenie usług publicznych – Artykuł 15 – Wymogi – Podział właściwego terytorium na pięć części – Ilościowe i terytorialne ograniczenie możliwości podejmowania danej działalności – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Względy uzasadniające – Bezpieczeństwo drogowe – Proporcjonalność – Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym]	6
2023/C 83/07	[Sprawy połączone C-495/21 i C-496/21, Bundesrepublik Deutschland (Krople do nosa) i in.]: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – L. GmbH (C-495/21), H. Ltd (C-496/21)/Bundesrepublik Deutschland [Odesłanie prejudycjalne – Wyroby medyczne – Dyrektywa 93/42/EWG – Artykuł 1 ust. 2 lit. a) – Definicja – Artykuł 1 ust. 5 lit. c) – Zakres stosowania – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 1 pkt 2 – Definicja pojęcia „produktu leczniczego” – Artykuł 2 ust. 2 – Obowiązujące ramy prawne – Klasyfikacja jako „wyrobu medycznego” lub jako „produktu leczniczego”]	6
2023/C 83/08	Sprawa C-506/22, SNI: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 stycznia 2023 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Cămpina – Rumunia) – postępowanie karne przeciwko SNI [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg wskazania względów uzasadniających konieczność udzielenia odpowiedzi przez Trybunał – Wymóg wskazania związku między przepisami prawa Unii, o których wykładnię wniesiono, a przepisami krajowymi mającymi zastosowanie w postępowaniu głównym – Brak wystarczających wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]	7
2023/C 83/09	Sprawa C-137/22 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-495/14, Theodorakis i Theodoraki/Rada, wniesione w dniu 26 lutego 2022 r. przez Georgiosa Theodorakisa i Marię Theodoraki	8
2023/C 83/10	Sprawa C-691/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 9 listopada 2022 r. – RTL Belgium SA i RTL BELUX SA & Cie SECS/Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	8
2023/C 83/11	Sprawa C-692/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 9 listopada 2022 r. – RTL Belgium SA et RTL BELUX SA & Cie SECS/Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	9
2023/C 83/12	Sprawa C-716/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire d'Auch (Francja) w dniu 23 listopada 2022 r. – EP/Préfet du Gers; Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)	10

2023/C 83/13	Sprawa C-738/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawie T-604/18, Google i Alphabet/ Komisja, wniesione w dniu 30 listopada 2022 r. przez Google LLC, Alphabet, Inc.	11
2023/C 83/14	Sprawa C-23/23: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Malty	13
2023/C 83/15	Sprawa C-26/23 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. w sprawie T-158/21, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisja, wniesione w dniu 21 stycznia 2023 r. przez Citizens’ Committee of the European Citizens’ Initiative „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”	14
Sąd		
2023/C 83/16	Sprawa T-617/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja [Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Dochodzenie OLAF-u – Kontrola na miejscu – Nieprawidłowości i uchybienia, jakich miała dopuścić się Komisja – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda – Związek przyczynowy]	15
2023/C 83/17	Sprawa T-537/18: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja [Instrument pomocy przedakcesyjnej – Subwencje – Dochodzenia OLAF-u – Kara administracyjna – Wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres dwóch lat – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2185/96 – Zasada dobrej administracji – Uzasadnione oczekiwania – Nieograniczone prawo orzekania – Proporcjonalność kary]	15
2023/C 83/18	Sprawa T-626/20: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Landwärme/Komisja [Pomoc państwa – Rynek biogazu – Zwolnienia podatkowe rekompensujące dodatkowe koszty produkcji – Decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Dopuszczalność – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Poważne trudności – Artykuł 108 ust. 2 i 3 TFUE – Artykuł 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Wytoczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Kumulacja pomocy – Pomoc przyznana przez kilka państw członkowskich – Biogaz przywożony – Zasada niedyskryminacji – Artykuł 110 TFUE]	16
2023/C 83/19	Sprawa T-746/20: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Grünig/Komisja [Dumping – Przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chin – Ostateczne cła antydumpingowe – Zwolnienie przywozu podlegającego szczególnemu przeznaczeniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozdzielny charakter – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Artykuł 9 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Cło nałożone w sposób niedyskryminujący – Równość traktowania]	17
2023/C 83/20	Sprawa T-747/20: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – EOC Belgium/Komisja [Dumping – Przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chin – Ostateczne cła antydumpingowe – Zwolnienie przywozu podlegającego szczególnemu przeznaczeniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozdzielny charakter – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Artykuł 9 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Cło nałożone w sposób niedyskryminujący – Równość traktowania]	18
2023/C 83/21	Sprawa T-33/21: Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Rumunia/Komisja [EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Rumunię – Krajowy program rozwoju obszarów wiejskich 2007 – 2013 – Metody obliczania stawek wsparcia odnoszących się do poddziałania „1a” działania 215 – Płatności z tytułu dobrostanu „tuczników” i „loszek” – Zwiększenie o co najmniej 10 % dostępnej przestrzeni przeznaczonej dla każdego zwierzęcia – Obowiązek uzasadnienia – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych – Artykuł 12 ust. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 907/2014 – Wytoczne w sprawie obliczania korekt finansowych w ramach procedur rozliczania zgodności i rozliczania rachunków]	18
2023/C 83/22	Sprawa T-187/21: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Firearms United Network i in./Komisja [REACH – Rozporządzenie (UE) 2021/57 – Aktualizacja załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 – Ograniczenie dotyczące ołowiu – Używanie amunicji śrutowej zawierającej ołów na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Pewność prawa – Domniemanie niewinności]	19

2023/C 83/23	Sprawa T-330/21: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – EWC Academy/Komisja [Polityka społeczna – Dotacje przeznaczone na działania wspierające inicjatywy z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem – Zaproszenie do składania wniosków VP/2020/008 – Wykluczenie europejskich rad zakładowych nieposiadających osobowości prawnej – Artykuł 197 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1046]	20
2023/C 83/24	Sprawa T-443/21: Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – YAplus DBA Yoga Alliance/EUIPO – Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	20
2023/C 83/25	Sprawa T-644/21: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Pharmadom/EUIPO – Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego WellBe PHARMACEUTICALS – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy WELL AND WELL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	21
2023/C 83/26	Sprawa T-726/21: Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Rolex/EUIPO – PWT (Przedstawienie korony) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający koronę – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe: przedstawiający koronę i ROLEX – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001)]	22
2023/C 83/27	Sprawa T-758/21: Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Dorsum/EUIPO – id Quantique (Clavis) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Clavis – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy CLAVIS – Niewskazanie we sprzeciwie wcześniejszego znaku towarowego – Przesłanki dopuszczalności sprzeciwu]	22
2023/C 83/28	Sprawa T-4/22: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Puma/EUIPO – DN Solutions (PUMA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PUMA – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy PUMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	23
2023/C 83/29	Sprawa T-118/22: Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – OM/Komisja [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o naborze – Odrzucenie kandydatury – Powołanie innego kandydata – Stanowisko członka komisji regulaminowej – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie ogłoszenia o naborze – Uzasadnione oczekiwania – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie]	24
2023/C 83/30	Sprawa T-166/22: Postanowienie Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Seifert/Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Rosji destabilizujące sytuację na Ukrainie – Środki dotyczące obywateli rosyjskich, osób fizycznych zamieszkałych w Rosji oraz osób prawnych, podmiotów i organów mających siedzibę w Rosji – Brak interesu prawnego – Niedopuszczalność]	24
2023/C 83/31	Sprawa T-500/22: Postanowienie Sądu z dnia 20 stycznia 2023 r. – Vleuten Insects i New Generation Nutrition/Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Bezpieczeństwo żywności – Nowa żywność – Rozporządzenia (UE) 2015/2283 – Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu larwy Alphitobius diaperinus – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	25
2023/C 83/32	Sprawa T-689/22: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2022 r. – SN/Komisja	25
2023/C 83/33	Sprawa T-784/21: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Zásilkovna/Komisja	26
2023/C 83/34	Sprawa T-7/23: Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2023 r. – Francja/Komisja	27
2023/C 83/35	Sprawa T-13/23: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Balaban/EUIPO – Shenzhen Stahlwerk Welding Technology (STAHLWERK)	27

2023/C 83/36	Sprawa T-19/23: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Laboratorios Normon/EUIPO – Sofar	28
2023/C 83/37	Sprawa T-20/23: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Japan Tobacco/EUIPO – Dunhill Tobacco of London (FLOW FILTER)	29
2023/C 83/38	Sprawa T-21/23: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Chart / EUIPO (ABSOLUTEFLOW)	30
2023/C 83/39	Sprawa T-22/23: Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2023 r. – Markt-Pilot/EUIPO (MARKT-PILOT)	30
2023/C 83/40	Sprawa T-518/22: Postanowienie Sądu z dnia 17 stycznia 2023 r. – GKP/EUIPO – Cristalfarma (TIARA RUBIS)	31

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2023/C 83/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 71 z 27.2.2023

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 63 z 20.2.2023

Dz.U. C 54 z 13.2.2023

Dz.U. C 45 z 6.2.2023

Dz.U. C 35 z 30.1.2023

Dz.U. C 24 z 23.1.2023

Dz.U. C 15 z 16.1.2023

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 stycznia 2023 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska**(Sprawa C-632/20 P) ⁽¹⁾**

[Odwołanie – Stosunki zewnętrzne – Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony a Kosowem z drugiej strony – Łączność elektroniczna – Rozporządzenie (UE) 2018/1971 – Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) – Artykuł 35 ust. 2 – Udział w tym organie organu regulacyjnego Kosowa – Pojęcie „państwa trzeciego” w różnych znaczeniach – Kompetencja Komisji Europejskiej]

(2023/C 83/02)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo Centeno Huerta, a następnie A. Gavela Llopis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer i T. Ramopoulos, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja (T-370/19, EU:T:2020:440), zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej.
- 3) Skutki decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej zostają utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie, w rozsądnym terminie, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego wyroku, ewentualnych nowych porozumień roboczych między Organem Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC), Agencją Wsparcia BEREC (urzędem BEREC) i krajowym organem regulacyjnym Kosowa zawartych na podstawie art. 35 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ustanawiającego Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniającego rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1211/2009.
- 4) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Królestwo Hiszpanii w ramach niniejszego postępowania odwoławczego, a także postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 22.2.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-680/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Artykuł 102 TFUE – Pozycja dominująca – Przepisanie producentowi działań jego dystrybutorów – Istnienie więzi umownych między producentem a dystrybutorami – Pojęcie „jednostki gospodarczej” – Zakres stosowania – Nadużywanie – Klauzula wyłączności – Konieczność wykazania skutków rynkowych]

(2023/C 83/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Unilever Italia Mkt. Operations Srl

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

przy udziale: La Bomba Snc

Sentencja

- 1) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że działania podjęte przez dystrybutorów należących do sieci dystrybucyjnej produktów lub usług producenta posiadającego pozycję dominującą można przypisać temu producentowi, jeżeli zostanie stwierdzone, że działania te nie zostały podjęte w sposób niezależny przez tych dystrybutorów, lecz stanowią część polityki ustalonej jednostronnie przez tego producenta i realizowanej za pośrednictwem wspomnianych dystrybutorów.
- 2) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku istnienia klauzul wyłączności zawartych w umowach dystrybucyjnych organ ochrony konkurencji jest zobowiązany, w celu stwierdzenia nadużycia pozycji dominującej, do ustalenia, w świetle wszystkich istotnych okoliczności i z uwzględnieniem w szczególności analiz ekonomicznych przedstawionych w danym przypadku przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą co do braku zdolności rozpatrywanych zachowań do wykluczenia z rynku równie skutecznych konkurentów jak to przedsiębiorstwo, że klauzule te mają zdolność do ograniczenia konkurencji. Zastosowanie testu zwanego „testem równie skutecznego konkurenta” ma charakter fakultatywny. Jednakże jeżeli wyniki takiego testu zostaną przedstawione przez zainteresowane przedsiębiorstwo w toku postępowania administracyjnego, organ ochrony konkurencji jest zobowiązany zbadać jego moc dowodową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF) i in./Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

(Sprawa C-147/21 ⁽¹⁾, CIHEF i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty biobójcze – Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 – Artykuł 72 – Swobodny przepływ towarów – Artykuł 34 TFUE – Możliwość przyjęcia przez państwa członkowskie środków ograniczających w dziedzinie praktyk handlowych i reklamy – Sposoby prowadzenia sprzedaży niewchodzące w zakres stosowania art. 34 TFUE – Względy uzasadniające – Artykuł 36 TFUE – Cel ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska – Proporcjonalność]

(2023/C 83/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France, Puresentiel France

Druga strona postępowania: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Sentencja

1) Artykuł 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 334/2014 z dnia 11 marca 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że:

- stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wymaga umieszczenia wzmianki – poza wzmianką przewidzianą w tym artykule – na reklamie skierowanej do specjalistów na rzecz produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia;
- oraz nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje skierowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do rozporządzenia nr 528/2012, zmienionego rozporządzeniem nr 334/2014, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia.

2) Artykuły 34 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje określonych praktyk handlowych, takich jak zniżki, rabaty, upusty, zróżnicowanie ogólnych i szczególnych warunków sprzedaży, dostarczanie darmowych sztuk lub jakiegokolwiek równoważne praktyki, dotyczących produktów biobójczych należących do grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do rozporządzenia nr 528/2012, zmienionego rozporządzeniem nr 334/2014, w sytuacji gdy uregulowanie to jest uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, jest odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia tych celów oraz nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego;
- oraz nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje skierowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia, w sytuacji gdy uregulowanie to jest uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, jest odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia tych celów oraz nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN/État belge

(Sprawa C-162/21 ⁽¹⁾), Pesticide Action Network Europe i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 – Wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin – Artykuł 53 ust. 1 – Sytuacje nadzwyczajne w ochronie roślin – Odstępstwo – Zakres stosowania – Nasiona zaprawiane środkami ochrony roślin – Neonikotynoidy – Substancje czynne stwarzające wysokie ryzyko dla pszczół – Zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania na zewnątrz nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi takie substancje czynne – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/784 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/785 – Brak zastosowania odstępstwa – Ochrona zdrowia ludzi i zwierząt i ochrona środowiska – Zasada ostrożności]

(2023/C 83/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN

Strona pozwana: État belge

Przy udziale: Sesevanderhave SA, Confédération des Betteraviers Belges ASBL, Société Générale des Fabricants de Sucre de Belgique ASBL (Subel), Isera & Scaldis Sugar SA (Iscal Sugar), Raffinerie Tirlemontoise SA

Sentencja

Artykuł 53 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG

należy interpretować w ten sposób, że:

nie zezwala on państwu członkowskiemu na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin w celu zaprawiania nasion, jak również wprowadzania do obrotu i stosowania nasion zaprawionych tymi produktami, jeżeli wprowadzanie do obrotu i stosowanie nasion zaprawionych tymi samymi środkami zostało wyraźnie zakazane rozporządzeniem wykonawczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 242 z 21.06.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT/Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal

(Sprawa C-292/21 ⁽¹⁾, CNAE i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi na rynku wewnętrznym – Artykuł 2 ust. 2 lit. d) – Przedmiotowy zakres stosowania – Usługa w dziedzinie transportu – Prowadzenie kursów służących podnoszeniu świadomości i reedukacji w zakresie bezpieczeństwa drogowego, umożliwiających odzyskanie punktów prawa jazdy – Koncesja na świadczenie usług publicznych – Artykuł 15 – Wymogi – Podział właściwego terytorium na pięć części – Ilościowe i terytorialne ograniczenie możliwości podejmowania danej działalności – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Względy uzasadniające – Bezpieczeństwo drogowe – Proporcjonalność – Usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym]

(2023/C 83/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Administración General del Estado, Confederación Nacional de Autoescuelas (CNAE), UTE CNAE-ITT-FORMASTER-ECT

Druga strona postępowania kasacyjnego: Asociación para la Defensa de los Intereses Comunes de las Autoescuelas (AUDICA), Ministerio Fiscal

Sentencja

Artykuł 15 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym

należy interpretować w ten sposób, że:

przepis ten stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym udzielenie zamówienia na prowadzenie kursów służących podnoszeniu świadomości i reedukacji w zakresie bezpieczeństwa drogowego, umożliwiających odzyskanie punktów prawa jazdy, musi nastąpić w drodze koncesji na świadczenie usług publicznych, w zakresie, w jakim owo uregulowanie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu interesu ogólnego, którym jest poprawa bezpieczeństwa drogowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 16.8.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – L. GmbH (C-495/21), H. Ltd (C-496/21)/Bundesrepublik Deutschland

[Sprawy połączone C-495/21 i C-496/21 ⁽¹⁾, Bundesrepublik Deutschland (Kropłe do nosa) i in.]

[Odesłanie prejudycjalne – Wyroby medyczne – Dyrektywa 93/42/EWG – Artykuł 1 ust. 2 lit. a) – Definicja – Artykuł 1 ust. 5 lit. c) – Zakres stosowania – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 1 pkt 2 – Definicja pojęcia „produktu leczniczego” – Artykuł 2 ust. 2 – Obowiązujące ramy prawne – Klasyfikacja jako „wyrobu medycznego” lub jako „produktu leczniczego”]

(2023/C 83/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: L. GmbH (C-495/21), H. Ltd (C-496/21)

Druga strona postępowania rewizyjnego: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

1) Artykuł 2 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

ma on zastosowanie nie tylko do „produktów leczniczych wedle funkcji”, o których mowa w art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83, ze zmianami, lecz również do „produktów leczniczych wedle sposobu prezentacji”, o których mowa w art. 1 pkt 2 lit. a) rzeczony dyrektywy.

2) Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., oraz art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2004/27,

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacji gdy główny sposób działania produktu nie został stwierdzony naukowo, produkt ten nie może odpowiadać ani definicji pojęcia „wyrobu medycznego” w rozumieniu dyrektywy 93/42, zmienionej dyrektywą 2007/47, ani definicji pojęcia „produktu leczniczego wedle funkcji” w rozumieniu dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2004/27. Zadaniem sądów krajowych jest jednak dokonanie w każdym konkretnym przypadku oceny, czy spełnione są przesłanki dotyczące definicji pojęcia „produktu leczniczego wedle sposobu prezentacji” w rozumieniu dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2004/27.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 stycznia 2023 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Cămpina – Rumunia) – postępowanie karne przeciwko SNI

(Sprawa C-506/22 (¹), SNI)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wymóg wskazania względów uzasadniających konieczność udzielenia odpowiedzi przez Trybunał – Wymóg wskazania związku między przepisami prawa Unii, o których wykładnię wniesiono, a przepisami krajowymi mającymi zastosowanie w postępowaniu głównym – Brak wystarczających wyjaśnień – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 83/08)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Cămpina

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

SNI

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Cămpina (sąd pierwszej instancji w Cămpinie, Rumunia) postanowieniem z dnia 1 lipca 2022 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Data wpływu: 26.07.2022

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-495/14, Theodorakis i Theodoraki/Rada, wniesione w dniu 26 lutego 2022 r. przez Georgiosa Theodorakisa i Marię Theodoraki

(Sprawa C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Georgios Theodorakis i Maria Theodoraki (przedstawiciele: adwokaci Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis i Maria-Cristina Vlachou)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2023 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 9 listopada 2022 r. – RTL Belgium SA i RTL BELUX SA & Cie SECS/Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Sprawa C-691/22)

(2023/C 83/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Druga strona postępowania: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 lit. c)–f), art. 2, 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych, rozpatrywane w świetle celu związanego z uniknięciem sytuacji podwójnej własności, który wyrażono w motywach 34 i 35 tej dyrektywy, a także art. 4 ust. 3 TUE i art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nałożeniu przez organ regulacyjny uważający, że państwo członkowskie, którego właściwość organ ten podlega, jest państwem członkowskim, w którym ma siedzibę podmiot, który należy uznać za dostawcę usługi medialnej, sankcji na ten podmiot, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie uznało się już wcześniej za właściwe w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej, na której świadczenie udzieliło ono koncesji?
- 2) Czy zasadę lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE (dawniej art. 10 TWE) należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na państwo członkowskie, które zamierzałoby sprawować jurysdykcję w odniesieniu do tej usługi, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie już wykonuje tę jurysdykcję, obowiązek zwrócenia się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o cofnięcie koncesji udzielonej w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej i – w przypadku odmowy – skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwrócenie się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wniesienie skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko pierwszemu państwu członkowskiemu (art. 258 TFUE) lub samodzielnego złożenia skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 259 TFUE) oraz obowiązek powstrzymania się od wszelkiej czynności faktycznej lub prawnej, która jest wyrazem tego, że rości ono sobie pretensje do sprawowania jurysdykcji w odniesieniu do tej usługi, dopóki Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie przyzna mu racji?

- 3) Czy zasada ta musi koniecznie oznaczać, że państwo członkowskie, które chciałoby sprawować jurysdykcję nad audiowizualną usługą medialną, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie już wykonuje tę jurysdykcję, powinno przed dokonaniem jakiegokolwiek czynności faktycznej lub prawnej, która jest wyrazem tego, że rości ono sobie pretensje do sprawowania jurysdykcji nad tą usługą, niezależnie od wszczęcia postępowań, o których mowa w pytaniu drugim,
- a) skonsultować się z pierwszym państwem członkowskim w celu osiągnięcia, jeżeli jest to możliwe, wspólnego rozwiązania?; lub
  - b) zwrócić się z wnioskiem o przedstawienie sprawy Komitetowi Kontaktowemu ustanowionemu na mocy przytoczonej dyrektywy 2010/13/UE?; lub
  - c) zwrócić się o opinię do Komisji Europejskiej?; lub
  - d) zwrócić się do pierwszego państwa członkowskiego, które udzieliło koncesji na tę audiowizualną usługę medialną, z wnioskiem o jej cofnięcie i – w przypadku odmowy – skorzystać z dostępnych i skutecznych procedur sądowych w tym pierwszym państwie członkowskim w celu zaskarżenia tej odmowy cofnięcia koncesji?
- 4) Czy na odpowiedź, jakiej należy udzielić na pytania drugie i trzecie, ma wpływ fakt, że organ, którego zadaniem jest regulacja sektora audiowizualnego, posiada odrębną osobowość prawną i odrębne środki działania względem państwa członkowskiego, którego właściwości podlega?
- 5) Czy art. 344 TFUE, w sytuacji, w której audiowizualna usługa medialna jest przedmiotem koncesji udzielonej przez pierwsze państwo członkowskie, rozpatrywany w związku z art. 4 ust. 3 TFUE i przepisami przytoczonej powyżej dyrektywy 2010/13/UE, zakazuje sądowi krajowemu drugiego państwa członkowskiego wydania orzeczenia, zgodnie z którym organ regulacji tego drugiego państwa członkowskiego słusznie uznał się właściwy do kontrolowania tej usługi, biorąc pod uwagę to, że w ten sposób sąd ten w sposób dorozumiany orzekłby, że pierwsze państwo członkowskie dokonało nieprawidłowej wykładni swojej właściwości, i wydałby w sposób pośredni wyrok w sporze pomiędzy dwoma państwami członkowskimi dotyczącym wykładni lub stosowania prawa europejskiego? Czy w takiej sytuacji sąd krajowy drugiego państwa członkowskiego powinien ograniczyć się do stwierdzenia nieważności decyzji tego organu regulacyjnego ze względu na to, że sporna audiowizualna usługa medialna była już wcześniej przedmiotem koncesji udzielonej przez pierwsze państwo członkowskie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 9 listopada 2022 r. – RTL Belgium SA et RTL BELUX SA & Cie SECS/Conseil supérieur de
l'audiovisuel (CSA)**

(Sprawa C-692/22)

(2023/C 83/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Druga strona postępowania: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 lit. c)–f), art. 2, 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych, rozpatrywane w świetle celu związanego z uniknięciem sytuacji podwójnej właściwości, który wyrażono w motywach 34 i 35 tej dyrektywy, a także art. 4 ust. 3 TUE i art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nałożeniu przez organ regulacyjny uważający, że państwo członkowskie, którego właściwości organ ten podlega, jest państwem członkowskim, w którym ma siedzibę podmiot, który należy uznać za dostawcę usługi medialnej, sankcji na ten podmiot, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie uznało się już wcześniej za właściwe w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej, na której świadczenie udzieliło ono koncesji?

- 2) Czy zasadę lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE (dawniej art. 10 TWE) należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na państwo członkowskie, które zamierzało sprawować jurysdykcję w odniesieniu do tej usługi, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie już wykonuje tę jurysdykcję, obowiązek zwrócenia się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o cofnięcie koncesji udzielonej w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej i – w przypadku odmowy – skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwrócenie się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wniesienie skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko pierwszemu państwu członkowskiemu (art. 258 TFUE) lub samodzielnie złożenia skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 259 TFUE) oraz obowiązek powstrzymania się od wszelkiej czynności faktycznej lub prawnej, która jest wyrazem tego, że rości ono sobie pretensje do sprawowania jurysdykcji w odniesieniu do tej usługi, dopóki Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie przyzna mu racji?
- 3) Czy zasada ta musi koniecznie oznaczać, że państwo członkowskie, które chciałoby sprawować jurysdykcję nad audiowizualną usługą medialną, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie już wykonuje tę jurysdykcję, powinno przed dokonaniem jakiegokolwiek czynności faktycznej lub prawnej, która jest wyrazem tego, że rości ono sobie pretensje do sprawowania jurysdykcji nad tą usługą, niezależnie od wszczęcia postępowań, o których mowa w pytaniu drugim,
- a) skonsultować się z pierwszym państwem członkowskim w celu osiągnięcia, jeżeli jest to możliwe, wspólnego rozwiązania?; lub
- b) zwrócić się z wnioskiem o przedstawienie sprawy Komitetowi Kontaktowemu ustanowionemu na mocy przytoczonej dyrektywy 2010/13/UE?; lub
- c) zwrócić się o opinię do Komisji Europejskiej?; lub
- d) zwrócić się do pierwszego państwa członkowskiego, które udzieliło koncesji na tę audiowizualną usługę medialną, z wnioskiem o jej cofnięcie i – w przypadku odmowy – skorzystać z dostępnych i skutecznych procedur sądowych w tym pierwszym państwie członkowskim w celu zaskarżenia tej odmowy cofnięcia koncesji?
- 4) Czy na odpowiedź, jakiej należy udzielić na pytania drugie i trzecie, ma wpływ fakt, że organ, którego zadaniem jest regulacja sektora audiowizualnego, posiada odrębną osobowość prawną i odrębne środki działania względem państwa członkowskiego, którego właściwości podlega?
- 5) Czy art. 344 TFUE, w sytuacji, w której audiowizualna usługa medialna jest przedmiotem koncesji udzielonej przez pierwsze państwo członkowskie, rozpatrywany w związku z art. 4 ust. 3 TFUE i przepisami przytoczonej powyżej dyrektywy 2010/13/UE, zakazuje sądowi krajowemu drugiego państwa członkowskiego wydania orzeczenia, zgodnie z którym organ regulacji tego drugiego państwa członkowskiego słusznie uznał się właściwy do kontrolowania tej usługi, biorąc pod uwagę to, że w ten sposób sąd ten w sposób dorozumiany orzekłby, że pierwsze państwo członkowskie dokonało nieprawidłowej wykładni swojej właściwości, i wydałby w sposób pośredni wyrok w sporze pomiędzy dwoma państwami członkowskimi dotyczącym wykładni lub stosowania prawa europejskiego? Czy w takiej sytuacji sąd krajowy drugiego państwa członkowskiego powinien ograniczyć się do stwierdzenia nieważności decyzji tego organu regulacyjnego ze względu na to, że sporna audiowizualna usługa medialna była już wcześniej przedmiotem koncesji udzielonej przez pierwsze państwo członkowskie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire d'Auch (Francja) w dniu 23 listopada 2022 r. – EP/Préfet du Gers; Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

(Sprawa C-716/22)

(2023/C 83/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire d'Auch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EP

Druga strona postępowania: Préfet du Gers; Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

Przy udziale: Commune de Thoux représentée par le Maire de Thoux

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja 2020/135⁽¹⁾ w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej jest częściowo nieważna w zakresie, w jakim umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej narusza art. 1, 7, 11, 21, 39 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 52 tej karty, oraz w zakresie, w jakim ta umowa nie zawiera przepisu pozwalającego na zachowanie prawa głosowania w wyborach europejskich obywatelom brytyjskim, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego osiedlania się na terytorium innego państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy dopuszczalne jest tam podwójne obywatelstwo, zwłaszcza tym, którzy mieszkają w innym państwie członkowskim od ponad piętnastu lat i podlegają brytyjskiej „15 year rule” („zasadzie 15 lat”), pogarszając tym samym sytuację osób, poprzez całkowite pozbawienie ich prawa głosowania, które nie miały możliwości sprzeciwić się w głosowaniu utracie obywatelstwa europejskiego, a także tym, którzy ślubowali lojalność Koronie brytyjskiej?
- 2) Czy decyzja 2020/135, umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, art. 1 Aktu dotyczącego wyborów członków Parlamentu Europejskiego załączonego do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r.⁽²⁾, wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 września 2006 r., Hiszpania/Zjednoczone Królestwo (sprawa C-145/04), artykuły 1, 7, 11, 21, 39 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 9 czerwca 2022 r., Préfet du Gers (sprawa C-673/20) należy interpretować w ten sposób, że pozbawiają byłych obywateli Unii, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przemieszczania się i swobodnego osiedlania się na terytorium Unii Europejskiej, prawa głosowania i kandydowania w wyborach europejskich w jednym z państw członkowskich, a zwłaszcza byłych obywateli Unii Europejskiej, którzy utracili prawo głosowania, ponieważ od ponad 15 lat prowadzili życie prywatne i rodzinne na terytorium Unii, i którzy nie mieli możliwości sprzeciwić się w głosowaniu wystąpieniu ich państwa członkowskiego z Unii Europejskiej, które to wystąpienie doprowadziło do utraty przez nich obywatelstwa europejskiego?

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2020, L 29, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 1976, L 278, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 września 2022 r. w sprawie T-604/18, Google i Alphabet / Komisja, wniesione w dniu 30 listopada 2022 r. przez Google LLC, Alphabet, Inc.

(Sprawa C-738/22 P)

(2023/C 83/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Google LLC, Alphabet, Inc. (przedstawiciele: G. Forwood, J. Killick i N. Levy, avocats, A. Komminos, dikigoros, A. Lamadrid de Pablo, abogado, D. Gregory i H. Mostyn, Barristers, M. Pickford KC, J. Schindler, Rechtsanwalt, i P. Stuart, Barrister-at-Law

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Application Developers Alliance, Computer & Communications Industry Association, Gigaset Communications GmbH, HMD global Oy, Opera Norway AS, formerly Opera Software AS, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, wcześniej Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), FairSearch AISBL, Qwant, Seznam.cz, a.s., Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 4761 final z dnia 18 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG (Sprawa AT.40099 – Google Android) (zwanej dalej „sporną decyzją”);
- tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- tytułem w dalszej kolejności ewentualnym – stwierdzenie nieważności pkt 2 sentencji zaskarżonego wyroku i ustalenie kwoty grzywny nałożonej w art. 2 spornej decyzji na znacznie niższą kwotę; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą sześć zarzutów.

Zarzut pierwszy, związany z tym, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń w analizie związku przyczynowego między warunkami preinstalacji przewidzianymi w umowach dystrybucji aplikacji mobilnych (zwanymi dalej „UDAM”) a ich rzekomymi skutkami w postaci wykluczenia:

- Sąd błędnie ocenił zgodność z prawem przewidzianych w UDAM warunków preinstalacji powołując się na skutki wywierane łącznie przez kwestionowane UDAM i zgodne z prawem porozumienia umowne o podziale przychodów (zwane dalej „PPP”);
- Sąd nie zweryfikował tego, czy dokonywane przez użytkowników decyzje o niepobieraniu części konkurencyjnych aplikacji wynikały raczej z mającej znamiona nadużycia preinstalacji niż z preferencji użytkowników;
- Sąd błędnie uznał, że dowody dotyczące domyślnych ustawień były istotne z punktu widzenia analizy przewidzianych w UDAM warunków preinstalacji;
- Sąd popełnił błąd w analizie skutków przewidzianych w UDAM warunków preinstalacji, nie uwzględniając braku konkurencji, który istniałaby w braku tych warunków.

Drugi zarzut, związany z tym, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń utrzymując w mocy sporną decyzję mimo tego, iż nie wykazano zdolności do wykluczenia równie skutecznych konkurentów:

- Sąd nie skontrolował tego, czy powiązanie wyszukiwarki (Google Search) z Play [Store] mogło spowodować wykluczenie równie skutecznych konkurentów na rynku usług wyszukiwania ogólnego;
- Sąd nie skontrolował tego, czy powiązanie przeglądarki Chrome z Play [Store] i wyszukiwarką Google Search mogło spowodować wykluczenie równie skutecznych przeglądarek konkurencyjnych.

Zarzut trzeci, związany z tym, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń utrzymując w mocy dokonane w spornej decyzji stwierdzenie istnienia nadużycia w związku z obowiązkami zapobiegania fragmentacji (zwanymi dalej „OZF”) i przypisując podnoszone skutki w postaci wykluczenia zachowaniu, które nie zostało uznane w spornej decyzji za mające znamiona nadużycia:

- Sąd popełnił błąd, utrzymując w mocy przyjętą w spornej decyzji kwalifikację zachowania mającego znamiona nadużycia w odniesieniu do OZF;
- Sąd popełnił błąd, przypisując skutki w postaci wykluczenia zachowaniu, które nie zostało uznane w spornej decyzji za mające znamiona nadużycia.

Zarzut czwarty, związany z tym, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń dokonując oceny obiektywnego uzasadnienia OZF:

- Sąd popełnił błąd, nie kontrolując tego, czy OZF były konieczne;
- Sąd popełnił błąd, nie uwzględniając uzasadnionego interesu Google polegającego na ochronie całego ekosystemu Android, w tym w szczególności urządzeń innych niż GMS;

- Sąd popełnił błąd, utrzymując w mocy sporną decyzję, mimo tego, że Komisja nie dokonała w niej prawidłowej oceny warunków, na jakich Google przyjęła rozwiązanie w postaci licencji na bezpłatne używanie kodu źródłowego Androida („Android Open Source Project”);
- Sąd nie dokonał prawidłowej oceny znajdujących się w aktach sprawy dowodów dotyczących konieczności zawarcia porozumienia w sprawie OZF, a to ze względu na niewystarczający charakter rozwiązania polegającego na przyjęciu strategii związanej ze znakiem towarowym.

Zarzut piąty: Sąd dopuścił się naruszenia, utrzymując w mocy sporną decyzję pomimo tego, że uznał, że PPP nie miały znamion nadużycia.

Zarzut szósty: Sąd dopuścił się naruszenia przy wykonywaniu przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania w celu zmiany wysokości grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Malty

(Sprawa C-23/23)

(2023/C 83/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że ustanawiając system odstępstw umożliwiający chwytanie żywych osobników siedmiu gatunków z rodziny łuszczakowatych (zięby zwyczajnej *Fringilla coelebs*, makolągwy zwyczajnej *Carduelis cannabina*, szczygiła *Carduelis carduelis*, dzwońca zwyczajnego *Carduelis chloris*, grubodzioba zwyczajnego *Coccothraustes coccothraustes*, kulczyka zwyczajnego *Serinus serinus* i czyża zwyczajnego *Carduelis spinus*) Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 i art. 8 ust. 1 dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą ptasią”) w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy ptasiej; oraz
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Malta wprowadziła system odstępstw, powołując się na art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy ptasiej, zezwalając w 2014 r. na zakładanie w celach rekreacyjnych sideł na osobniki z siedmiu gatunków z rodziny łuszczakowatych, na mocy którego dopuszczono zakładanie sideł w sezonie łowieckim 2014 r. i 2015 r. W wyroku z dnia 21 czerwca 2018 r., Komisja/Malta (C-557/15, EU:C:2018:477), Trybunał stwierdził, że ten system odstępstw nie spełniał warunków art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy ptasiej. Malta uchyliła ten system odstępstw.

W październiku 2020 r. Malta przyjęła podobny system odstępstw dotyczący zakładania sideł na osobniki z tych samych gatunków z rodziny łuszczakowatych. Tym razem Malta powołała się na stanowiący odstępstwo art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy ptasiej, argumentując, że nowy system odstępstw służył celom badawczym. Malta otworzyła sezony łowieckie w latach 2020, 2021 i 2022 r. na polowanie przy użyciu sideł, jakoby w celu „badań”.

Dyrektywa ptasia zobowiązuje państwa członkowskie do zakazania chwytania i przetrzymywania dzikich ptaków, takich jak osobniki wymienionych gatunków rodziny łuszczakowatych, oraz jakiegokolwiek chwytania dzikich ptaków za pomocą nieselektywnych środków, takich jak siła lub sieci. Wszelkie odstępstwa od tego zakazu podlegają ścisłym warunkom określonym w art. 9 dyrektywy ptasiej.

Komisja uważa, że Malta nie wykazała, że spełnione zostały warunki ustanowienia odstępstwa na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy ptasiej. Po pierwsze, Malta nie wykazała, że jej system odstępstw służy realizacji rzeczywistego celu badawczego. Po drugie, Malta nie przedstawiła powodów braku innego zadowalającego rozwiązania. Po trzecie, Malta nie wykazała braku innego zadowalającego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, L 20, s. 7

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 listopada 2022 r. w sprawie T-158/21, Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe/Komisja, wniesione w dniu 21 stycznia 2023 r. przez Citizens’ Committee of the European Citizens’ Initiative „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”

(Sprawa C-26/23 P)

(2023/C 83/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Citizens’ Committee of the European Citizens’ Initiative „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (przedstawiciel: T. Hieber, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Węgry, Republika Grecka, Republika Słowacka

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie T-158/21 oraz stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji C(2021) 171 final z dnia 14 stycznia 2021 r.;
- albo, ewentualnie, uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie T-158/21 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 karty praw podstawowych. Przekazanie sprawy innemu sędziemu sprawozdawcy było sprzeczne z art. 47 ust. 2 karty.
- Naruszenie art. 9 TUE. Sąd pominął fakt, że Komisja nie poświęciła równej uwagi wszystkim europejskim inicjatywom obywatelskim, które były w stanie zebrać co najmniej milion podpisów i spełnić wszystkie inne wymogi określone w mającym zastosowanie rozporządzeniu w sprawie EIO.
- Naruszenie kompetencji Komisji Europejskiej. Sąd błędnie zinterpretował kompetencje Komisji w odniesieniu do wykonania inicjatywy Minority SafePack.
- Błędna wykładnia pojęcia „oczywisty błąd w ocenie”. Sąd naruszył prawo, ponieważ dodał dodatkowe wymogi.
- Oczywisty błąd w ocenie. Sąd naruszył prawo, ponieważ oddalił argumentację wnoszącego odwołanie, zgodnie z którą Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do środków przedstawionych w zaskarżonym komunikacie dla uzasadnienia jej odmowy przyjęcia propozycji 1 i 3 inicjatywy Minority SafePack.
- Naruszenie ciężaru dowodu. Sąd naruszył prawo, ponieważ niesłusznie przeniósł ciężar dowodu na wnoszącego odwołanie.
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia. Sąd naruszył zakres obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do zaskarżonego komunikatu.
- Naruszenie art. 36 statutu. Podstawy przedstawione przez Sąd były sprzeczne i niewystarczające.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja

(Sprawa T-617/17 RENV) ⁽¹⁾

[Odpowiedzialność pozaumowna – Instrument pomocy przedakcesyjnej – Dochodzenie OLAF-u – Kontrola na miejscu – Nieprawidłowości i uchybienia, jakich miała dopuścić się Komisja – Prawo do bycia wysłuchanym – Krzywda – Związek przyczynowy]

(2023/C 83/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: S. Paliou i A. Skoulikis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 268 TFUE skarżąca żąda zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać w następstwie naruszeń prawa popełnionych, po pierwsze, przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w toku kontroli przeprowadzonej w jej pomieszczeniach, a po drugie, przez Komisję Europejską po przeprowadzeniu wspomnianej kontroli.

Sentencja

- 1) Zasądza się od Komisji Europejskiej zapłatę na rzecz Vialto Consulting Kft. kwoty 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.
- 2) Kwota zadośćuczynienia na rzecz Vialto Consulting zostanie powiększona o odsetki za zwłokę, liczone od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia całkowitej zapłaty wspomnianego zadośćuczynienia, według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny (EBC) do jego głównych operacji refinansowania obowiązującej w rozpatrywanym okresie, powiększonej o dwa punkty procentowe.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym przed Trybunałem w ramach sprawy C-650/19 P, jak również kosztami związanymi z pierwotnym postępowaniem przed Sądem w ramach sprawy T-617/17 oraz kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w ramach sprawy T-617/17 RENV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Vialto Consulting/Komisja

(Sprawa T-537/18) ⁽¹⁾

[Instrument pomocy przedakcesyjnej – Subwencje – Dochodzenia OLAF-u – Kara administracyjna – Wykluczenie z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i przyznawania subwencji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres dwóch lat – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2185/96 – Zasada dobrej administracji – Uzasadnione oczekiwania – Nieograniczone prawo orzekania – Proporcjonalność kary]

(2023/C 83/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos, A. Politis i G. Kelepouri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Katsimerou i R. Pethke, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze skarżąca wnosi, po pierwsze, na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 czerwca 2018 r., którą instytucja ta wykluczyła ją na okres dwóch lat z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, z postępowań w sprawie przyznawania subwencji, postępowań dotyczących instrumentów finansowych (dla jednostek przeznaczonych do inwestowania i pośredników finansowych) i postępowań w sprawie cen uregulowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), jak również z postępowań o udzielenie zamówienia uregulowanych w rozporządzeniu Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. 2015, L 58, s. 17), oraz nakazała opublikowanie tego wykluczenia na jej stronie internetowej, a po drugie, na podstawie art. 268 TFUE o naprawienie szkody, jaką miała ona ponieść wskutek tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vialto Consulting Kft. zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Landwärme/Komisja

(Sprawa T-626/20) (¹)

[Pomoc państwa – Rynek biogazu – Zwolnienia podatkowe rekompensujące dodatkowe koszty produkcji – Decyzje o niewnoszeniu zastrzeżeń – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Dopuszczalność – Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Poważne trudności – Artykuł 108 ust. 2 i 3 TFUE – Artykuł 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Kumulacja pomocy – Pomoc przyznana przez kilka państw członkowskich – Biogaz przywożony – Zasada niedyskryminacji – Artykuł 110 TFUE]

(2023/C 83/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landwärme GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bonhage i M. Frank)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, A. Bouchagiar i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, C. Meyer Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji C(2020) 4489 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56125 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu SA.49893 (2018/N) – Zwolnienie podatkowe dla biogazu i biopropanu, których źródłem nie jest żywność i które wykorzystuje się do produkcji ciepła, a po drugie, decyzji Komisji C(2020) 4487 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56908 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu na rzecz biogazu przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo silnikowe w Szwecji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2020) 4489 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56125 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu SA.49893 (2018/N) – Zwolnienie podatkowe dla biogazu i biopropanu, których źródłem nie jest żywność i które wykorzystuje się do produkcji ciepła.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2020) 4487 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56908 (2020/N) – Szwecja – Przedłużenie i zmiana systemu na rzecz biogazu przeznaczonego do wykorzystania jako paliwo silnikowe w Szwecji.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Landwärme GmbH.
- 4) Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 414 z 30.11.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Grünig/Komisja

(Sprawa T-746/20) (¹)

[Dumping – Przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chin – Ostateczne cła antydumpingowe – Zwolnienie przywozu podlegającego szczególnemu przeznaczeniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozdzielny charakter – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Artykuł 9 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Cło nałożone w sposób niedyskryminujący – Równość traktowania]

(2023/C 83/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Grünig KG (Bad Kissingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci Y. Melin i I. Fressynet)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, G. Luengo i M. Gustafsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, L 315, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Grünig KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – EOC Belgium/Komisja(Sprawa T-747/20) ⁽¹⁾

[Dumping – Przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chin – Ostateczne cła antydumpingowe – Zwolnienie przywozu podlegającego szczególnemu przeznaczeniu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozdzielny charakter – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Artykuł 9 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/1036 – Cło nałożone w sposób niedyskryminujący – Równość traktowania]

(2023/C 83/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci Y. Melin i I. Fressynet)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, G. Luengo i M. Gustafsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2020, L 315, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EOC Belgium zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Rumunia/Komisja(Sprawa T-33/21) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Rumunię – Krajowy program rozwoju obszarów wiejskich 2007 – 2013 – Metody obliczania stawek wsparcia odnoszących się do poddziałania „1a” działania 215 – Płatności z tytułu dobrostanu „tuczników” i „loszek” – Zwiększenie o co najmniej 10 % dostępnej przestrzeni przeznaczonej dla każdego zwierzęcia – Obowiązek uzasadnienia – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych – Artykuł 12 ust. 6 i 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 907/2014 – Wytyczne w sprawie obliczania korekt finansowych w ramach procedur rozliczania zgodności i rozliczania rachunków]

(2023/C 83/21)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane i L.-E. Bațagoi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: J. Aquilina, A. Biolan i M. Kaduczak, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE Rumunia żąda stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1734 z dnia 18 listopada 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2020, L 390, s. 10) w zakresie, w jakim decyzja ta wyłączyła z tego finansowania niektóre wydatki poniesione przez Rumunię za lata 2017–2019, w kwocie 18 717 475,08 EUR.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1734 z dnia 18 listopada 2020 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza ona z tego finansowania niektóre wydatki dokonane przez Rumunię z tytułu EFRROW w latach budżetowych 2017–2019, w kwocie 18 717 475,08 EUR.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 163 z 3.5.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Firearms United Network i in./Komisja

(Sprawa T-187/21) (¹)

[REACH – Rozporządzenie (UE) 2021/57 – Aktualizacja załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 – Ograniczenie dotyczące ołowiu – Używanie amunicji śrutowej zawierającej ołów na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Pewność prawa – Domniemanie niewinności]

(2023/C 83/22)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Firearms United Network (Warszawa, Polska), Tomasz Walter Stępień (Żelechów, Polska), Michał Budzyński (Ceglów, Polska), Andrzej Marcjanik (Złotokłos, Polska) (przedstawiciel: adwokat E. Woźniak)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: J. Möller, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: T. Stéhelin i G. Bain, pełnomocnicy), Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i N. Herbatschek, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2021/57 z dnia 25 stycznia 2021 r. zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich (Dz.U. 2021, L 24, s. 19).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Firearms United Network oraz Tomasz Walter Stępień, Michał Budzyński i Andrzej Marcjanik pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych.

3) Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska i Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 7.6.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – EWC Academy/Komisja

(Sprawa T-330/21) (¹)

[Polityka społeczna – Dotacje przeznaczone na działania wspierające inicjatywy z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem – Zaproszenie do składania wniosków VP/2020/008 – Wykluczenie europejskich rad zakładowych nieposiadających osobowości prawnej – Artykuł 197 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1046]

(2023/C 83/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EWC Academy GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Däubler-Gmelin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Pethke i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2021 r., w której ta ostatnia nie uwzględniła wniosku o dotację złożonego przez skarżącą jako koordynatora konsorcjum w ramach zaproszenia do składania wniosków VP/2020/008 dotyczącego udziału pracowników w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 kwietnia 2021 r. w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o dotację złożonego przez EWC Academy GmbH w ramach zaproszenia do składania wniosków VP/2020/008.
- 2) Komisja pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez EWC Academy.

(¹) Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – YAplus DBA Yoga Alliance/EUIPO – Vidyanand (YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL)

(Sprawa T-443/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy YOGA ALLIANCE INDIA INTERNATIONAL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2023/C 83/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: YAplus DBA Yoga Alliance (Arlington, Virginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Thünken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: T. Frydendahl i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Swami Vidyand (Villupuram, Indie) (przedstawiciele: adwokaci L. Saglietti i E. Bianco)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 17 maja 2021 r. (sprawa R 1062/2020-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) YAplus DBA Yoga Alliance zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 13.9.2021.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Pharmadom/EUIPO – Wellbe Pharmaceuticals (WellBe PHARMACEUTICALS)

(Sprawa T-644/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego WellBe PHARMACEUTICALS – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy WELL AND WELL – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 83/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.-P. Dauquaire)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: WellBe Pharmaceuticals S.A. (Warszawa, Polska)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 12 lipca 2021 r. (sprawa R 1423/2020-5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pharmadom zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Rolex/EUIPO – PWT (Przedstawienie korony)(Sprawa T-726/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający koronę – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe: przedstawiający koronę i ROLEX – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001)]

(2023/C 83/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rolex SA (Genewa, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci C. Sueiras Villalobos, P. Tent Alonso i V. Gigante Pérez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) D. Gája, pełnomocnik

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: PWT A/S (Aalborg, Dania) (przedstawiciele: adwokaci A. Skovfoged Melgaard i C. Barrett Christiansen)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 25 sierpnia 2021 r. (sprawa R 2389/2020-4).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rolex SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 11 z 10.1.2022.

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Dorsum/EUIPO – id Quantique (Clavis)(Sprawa T-758/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Clavis – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy CLAVIS – Niewskazanie we sprzeciwie wcześniejszego znaku towarowego – Przesłanki dopuszczalności sprzeciwu]

(2023/C 83/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (przedstawiciel: adwokat G. Hajdu)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Stoyanova-Valchanova i D. Hanf, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: id Quantique SA (Carouge, Szwajcaria0 (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wniosła o zmianę lub uchylenie decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 września 2021 r. (sprawa R 189/2021-1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) id Quantique SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 51 z 31.1.2022

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – Puma/EUIPO – DN Solutions (PUMA)

(Sprawa T-4/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PUMA – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy PUMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2023/C 83/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: DN Solutions Co. Ltd., dawniej Doosan Machine Tools Co. Ltd. (Seongsan-gu, Changwon-si, Korea Południowa) (przedstawiciele: adwokaci R. Böhm i C. Brecht)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 28 października 2021 r. (sprawa R 1677/2020-1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Puma SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 7.3.2022.

Wyrok Sądu z dnia 21 grudnia 2022 r. – OM/Komisja(Sprawa T-118/22) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o naborze – Odrzucenie kandydatury – Powołanie innego kandydata – Stanowisko członka komisji regulaminowej – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie ogłoszenia o naborze – Uzasadnione oczekiwania – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie]

(2023/C 83/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OM (przedstawiciel: adwokat G. Paris)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Melo Sampaio i A.C. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 270 TFUE skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 kwietnia 2021 r., w której Komisja Europejska odrzuciła jego kandydaturę na stanowisko członka komisji regulaminowej i poinformowała go o powołaniu na to stanowisko innego kandydata.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) OM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 18 stycznia 2023 r. – Seifert/Rada(Sprawa T-166/22) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Rosji destabilizujące sytuację na Ukrainie – Środki dotyczące obywateli rosyjskich, osób fizycznych zamieszkałych w Rosji oraz osób prawnych, podmiotów i organów mających siedzibę w Rosji – Brak interesu prawnego – Niedopuszczalność]

(2023/C 83/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evgenia Seifert (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Seiferer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Haas i A. Westerhof Löfflerová, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności art. 1 pkt 9 rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2022, L 49, s. 1) w zakresie, w jakim przepis ten narusza zasadę niedyskryminacji w związku z prawem skarżącej do poszanowania życia prywatnego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Evgenia Seifert pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 7.6.2022.

**Postanowienie Sądu z dnia 20 stycznia 2023 r. – Vleuten Insects i New Generation Nutrition/Komisja
(Sprawa T-500/22)**

**[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Bezpieczeństwo żywności – Nowa żywność –
Rozporządzenia (UE) 2015/2283 – Pozwolenie na dopuszczenie do obrotu larwy *Alphitobius diaperinus* –
Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]**

(2023/C 83/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vleuten Insects vof (Hoogeloon, Niderlandy), New Generation Nutrition BV (Helvoirt, Niderlandy)
(przedstawiciel: adwokat N. Carbonnelle)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Rous Demiri i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Przedmiot

W opartym na art. 278 i 279 TFUE wniosku skarżące żądają zawieszenia wykonania decyzji wykonawczej Komisji C(2022) 3478 final z dnia 2 czerwca 2022 r. o zakończeniu postępowania w sprawie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu larwy *Alphitobius diaperinus* jako nowej żywności bez aktualizacji unijnego wykazu nowej żywności.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2022 r. – SN/Komisja

(Sprawa T-689/22)

(2023/C 83/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SN (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i P. Baudoux)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 11 stycznia 2022 r. w zakresie, w jakim dodaje ona, jako ograniczenie, którego należy przestrzegać, w czasie gdy skarżący przebywa na urlopie z przyczyn osobistych, warunek nieangażowania się, nieuczestniczenia ani nie doradzania w postępowaniach lub sprawach prowadzonych przez Komisję Europejską i sądy UE lub z ich udziałem oraz warunek nienawiązywania żadnych bezpośrednich lub pośrednich (w tym pisemnych) kontaktów zawodowych z właściwymi służbami Komisji w ramach jego obecnej pracy,

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 27 lipca 2022 r. oddalającej skargę skarżącego,
- obciążenie pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez pozwaną obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną art. 40 regulaminu pracowniczego urzędników UE oraz decyzji Komisji C(2018)4048 z dnia 29 czerwca 2018 r. o działalności zewnętrznej i zleceniach oraz o aktywności zawodowej po zakończeniu służby, a także zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2022 r. – Zásilkovna/Komisja

(Sprawa T-784/21)

(2023/C 83/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zásilkovna s. r. o (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat R. Kubáč)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 5136 final z dnia 25 lipca 2022 r., w sprawie SA.55208 (2020/C) – rekompensata dla czeskiej poczty z tytułu świadczenia powszechnej usługi pocztowej w latach 2018–2022, uznającej zgłoszoną pomoc państwa za zgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy tego, że Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny, ponieważ jej decyzja nie została należycie uzasadniona. W szczególności Komisja ograniczyła swoje uzasadnienie do prostych stwierdzeń, nie przywołując żadnych szczegółów i pomijając wszystkie inne wymogi przewidziane przez właściwe orzecznictwo. Tym samym Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób tego odstępstwa od orzecznictwa i od wyrażonych przez siebie wstępnych poglądów. W związku z tym Komisja naruszyła istotne uprawnienie proceduralne strony skarżącej, ponieważ wszystkie instytucje UE mają obowiązek uzasadniania przyjmowanych środków w celu zapewnienia możliwości ich kontroli przed sądem.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że poczta czeska oddzielnie rozlicza koszty z tytułu świadczenia powszechnych usług pocztowych i pozostałych komercyjnych usług pocztowych. Strona skarżąca jest natomiast przekonana, że koszty inwestycji w infrastrukturę i funkcjonowanie sieci nie są dzielone proporcjonalnie między usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym a pozostałe komercyjne usługi pocztowe poczty czeskiej, ponieważ niektóre z tych samych istotnych kosztów z tytułu świadczenia powszechnych usług pocztowych (takich jak personel, wyposażenie, w tym samochody, bazy danych itp.) są w praktyce wykorzystywane w ramach świadczenia pozostałych komercyjnych usług pocztowych. Wniosek Komisji, jakoby nieponiesione koszty netto obejmowały tylko konieczne koszty świadczenia powszechnych usług pocztowych, nie oznacza automatycznie, że poczta czeska nie ponosi tych samych kosztów (np. personelu, wyposażenia, w tym samochodów, baz danych itp.) w związku ze świadczeniem pozostałych komercyjnych usług pocztowych.

3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie całkowicie ignorując lub ustosunkowując się w niewystarczającym zakresie do niektórych zarzutów strony, dotyczących nadmiernej rekompensaty poczty czeskiej, w szczególności tego, że: i) powszechne usługi pocztowe mogą świadczyć podmioty prywatne na zasadach komercyjnych bez żadnej pomocy; ii) okresy amortyzacji dla celów okresów powierzenia usług są całkowicie nieuzasadnione oraz iii) że scenariusz alternatywny został oparty na błędnych założeniach. W związku z tym Komisja nieprawidłowo zastosowała przepisy w dziedzinie pomocy państwa, a tym samym naruszyła TFUE.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że subsydiowanie skrośne poczty czeskiej nie stanowi pomocy państwa. Zdaniem strony skarżącej subsydiowanie skrośne poczty czeskiej stanowi samoistną, niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która miała miejsce co najmniej w okresie 2013–2017 (ale z dużym prawdopodobieństwem nawet wcześniej) i którą w związku z tym Komisja powinna była dokładnie zbadać w ramach odrębnego postępowania administracyjnego, a nie rozpatrywać jako sprawę wпадkową w ramach postępowania w sprawie SA.55208 (2020/C) ograniczającego się do okresu 2018–2022. Komisja doszła natomiast do błędnego wniosku, że rozpatrywane subsydiowanie skrośne nie stanowi w żaden sposób pomocy państwa. Wniosek ten jest błędny zarówno z perspektywy faktycznej, jak i prawnej. Ponadto pozostaje on w jawnej sprzeczności z utrwaloną praktyką Komisji oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE. W związku z tym Komisja nieprawidłowo zastosowała przepisy w dziedzinie pomocy państwa, a tym samym naruszyła TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2023 – Francja/Komisja

(Sprawa T-7/23)

(2023/C 83/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: T. Stéhelin, B. Fodda i E. Leclerc, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/401/22 administratorzy (AD 6) w dziedzinach energii, klimatu i środowiska;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są co do zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-555/22, Francja/Komisja, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2023 r. – Balaban/EUIPO – Shenzhen Stahlwerk Welding Technology (STAHLWERK)

(Sprawa T-13/23)

(2023/C 83/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Okan Balaban (Bornheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schaaf)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Shenzhen Stahlwerk Welding Technology Co. Ltd (Shenzhen, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „STAHLWERK” – unijny znak towarowy nr 11 554 201

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 października 2022 r. w sprawie R 2060/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Laboratorios Normon/EUIPO – Sofar

(Sprawa T-19/23)

(2023/C 83/36)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sofar SpA (Trezzano Rosa, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „NORMOCARE” – unijny znak towarowy nr 17 767 294

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2022 r. w sprawie R 916/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i ewentualnie Sofar Spa kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/10001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/10001.

**Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Japan Tobacco/EUIPO – Dunhill Tobacco of London
(FLOW FILTER)****(Sprawa T-20/23)**

(2023/C 83/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Japan Tobacco, Inc. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci J. Gracia Albero i E. Cebollero González)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dunhill Tobacco of London Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „FLOW FILTER – unijny znak towarowy nr 18 002 134

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 października 2022 r. w sprawie R 1774/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymano w niej w mocy oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w odniesieniu do spornych towarów;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem na podstawie art. 190 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem oraz obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień i Piątą Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2023 r. – Chart / EUIPO (ABSOLUTEFLOW)**(Sprawa T-21/23)**

(2023/C 83/38)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Chart Inc. (Ball Ground, Georgia, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: Rechtsanwälte R. Drożdż i J. Wachinger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego słownego znaku towarowego ABSOLUTEFLOW – zgłoszenie nr 18 669 744

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 października 2022 r. w sprawie R 1583/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2023 r. – Markt-Pilot/EUIPO (MARKT-PILOT)**(Sprawa T-22/23)**

(2023/C 83/39)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Markt-Pilot GmbH (Beilstein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Nielen i A. Puff)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MARKT-PILOT – zgłoszenie nr 18 531 626

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 listopada 2022 r. w sprawie R 672/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 17 stycznia 2023 r. – GKP/EUIPO – Cristalfarma (TIARA RUBIS)**(Sprawa T-518/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 83/40)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 17.10.2022.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL